

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 18.1.2018
SWD(2018) 8 final

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument

k predlogu direktive Sveta

o spremembi Direktive 2006/112/ES glede stopenj davka na dodano vrednost

{COM(2018) 20 final} - {SWD(2018) 7 final}

Povzetek
Ocena učinka stopenj DDV
A. Nujnost ukrepanja
Zakaj? V čem je težava?
Ko je bil leta 1967 vzpostavljen skupni sistem DDV, je bila sprejeta zaveza, da se dokončni sistem DDV oblikuje na podlagi načela obdavčitve v državi članici porekla. Vzpostavitev enotnega trga leta 1993 namena, da se uvede sistem DDV, ki temelji na načelu kraja porekla, ni spremenila, poleg tega pa je začela veljati prehodna ureditev DDV, skupaj s sedanjimi pravili o stopnjah DDV. Predlog o dokončnem sistemu ta cilj opušča in določa izvajanje dokončnega sistema DDV, ki temelji na obdavčitvi v namembni državi članici. Vendar so sedanja pravila o stopnjah DDV še vedno skladna s sistemom, ki temelji na načelu kraja porekla, in so pretirano omejevalna za sistem DDV, ki temelji na načelu namembnega kraja. Poleg tega bodo posebne določbe, ki nekaterim državam članicam omogočajo, da odstopajo od omejitev, prenehale veljati z začetkom veljavnosti dokončnega sistema DDV.
Kaj naj bi prinesla ta pobuda?
Pobuda določa stalno minimalno splošno stopnjo DDV v višini 15 %. V dokončnem sistemu DDV bodo vse države članice obravnavane enako, pri čemer se jim ne bo več preprečevalo, da za določeno blago in storitve odobrijo nižje stopnje, če ni tveganja za izkrivljanje delovanja enotnega trga.
Kakšna je dodana vrednost ukrepanja na ravni EU?
Direktiva o DDV uveljavlja zahteve glede subsidiarnosti iz člena 113 PDEU.
B. Rešitve
Katere zakonodajne in nezakonodajne možnosti politike so se upoštevale? Ali ima katera od njih prednost? Zakaj?
Upoštevali sta se dve možnosti politike, pri čemer obe zahtevata spremembo direktive o DDV in stalno uveljavitev minimalne splošne stopnje DDV v višini 15 %. Cilj možnosti 1 je odobritev obstoječih odstopanj vsem državam članicam z vključitvijo nacionalnih določb v direktivo o DDV, kar pa bi bilo težko doseči. Prednostna možnost 2 rešuje težavo z odstopanji z odpravo omejitev, ki so ustvarile potrebo po takšnih odstopanjih, tj. minimalne vrednosti v višini 5 % za nižje stopnje DDV in seznama blaga in storitev, za katere se lahko uporabljajo nižje stopnje DDV (Priloga III), ki bi bil nadomeščen z negativnim seznamom, za katerega se mora uporabljati splošna stopnja.
Kdo podpira katero možnost?
Države članice in sodelujoči v odprtem javnem posvetovanju podpirajo enako obravnavo držav članic.
C. Učinki prednostne možnosti
Kakšne so koristi prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?
Izbrana možnost uspešno odpravlja omejitve za države članice, ki niso več upravičene v okviru obdavčitve po načelu namembnega kraja, in zagotavlja rešitev za prenehanje veljavnosti odstopanja.
Kakšni so stroški prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?
Prednostna možnost zahteva zaščitne ukrepe, da bi se preprečila morebitna tveganja.
Kakšen bo vpliv na podjetja, MSP ter mikropodjetja?
Tveganje povečanja stroškov izpolnjevanja obveznosti, ki izhaja iz večje zapletenosti sistema, bo omejeno z obveščanjem subjektov o stopnjah DDV na podlagi statistične klasifikacije prek prilagojenega spletnega portala.
Ali bo prišlo do znatnih učinkov na nacionalne proračune in uprave?
Države članice bodo še naprej določale morebitne proračunske posledice. Razširitev področja uporabe nižjih stopenj DDV ali znižanje nižjih stopenj DDV brez izravnalnih ukrepov bi zmanjšalo prihodke iz naslova DDV.
Bo imela pobuda druge pomembnejše učinke?
Posledica večje prožnosti za države članice bi lahko bilo tveganje povečanja števila sodnih postopkov.
D. Spremljanje
Kdaj se bo politika pregledala?
Pred začetkom veljavnosti dokončnega sistema DDV bo pregledana Priloga III, po začetku veljavnosti tega sistema pa bo potrebno redno pregledovanje negativnega seznama.